

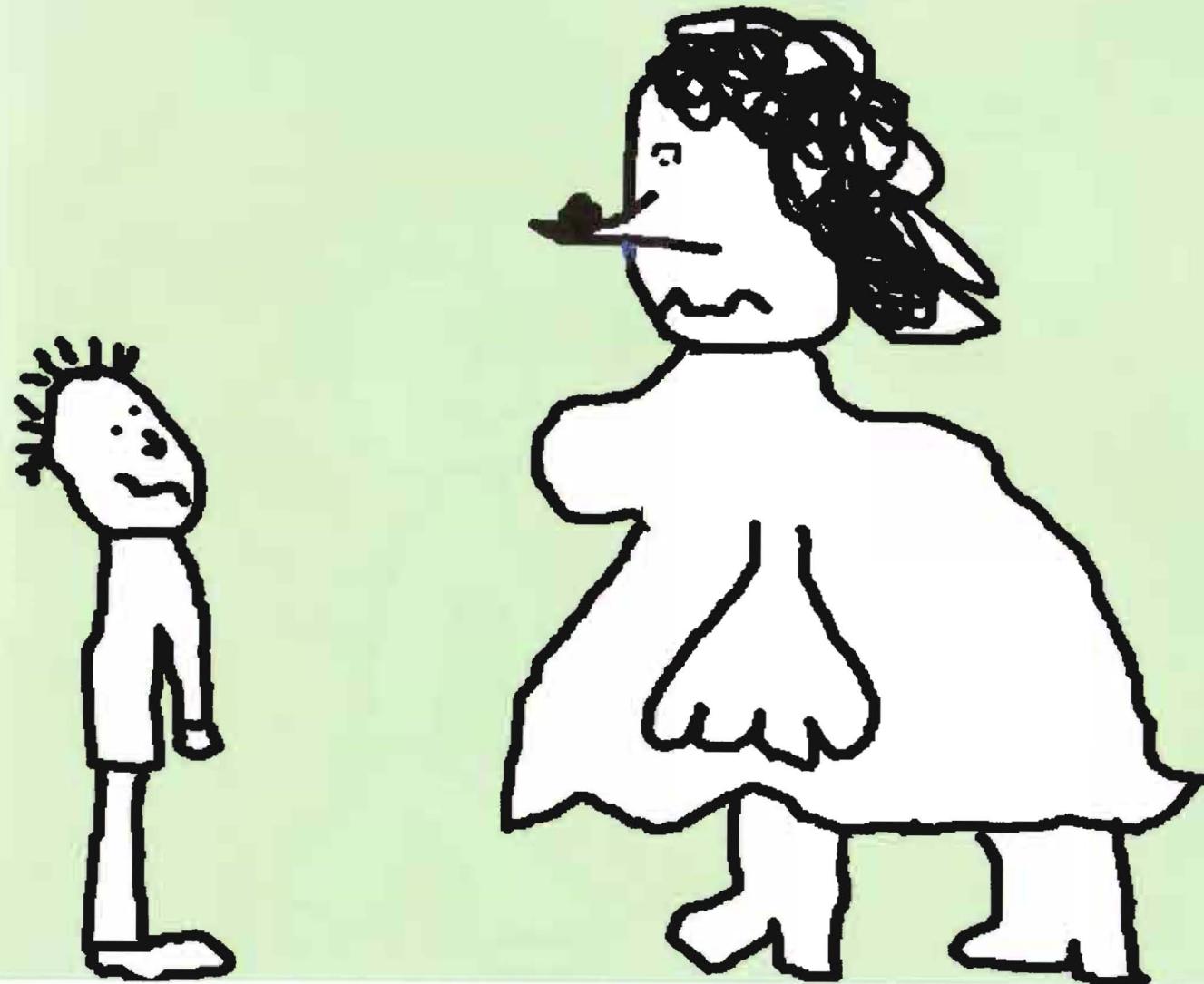
ŽAN MOŽGAN V
SVETU DAM

LUŠA MAUČEC 4.B
OŠ. GORNJA RADGONA

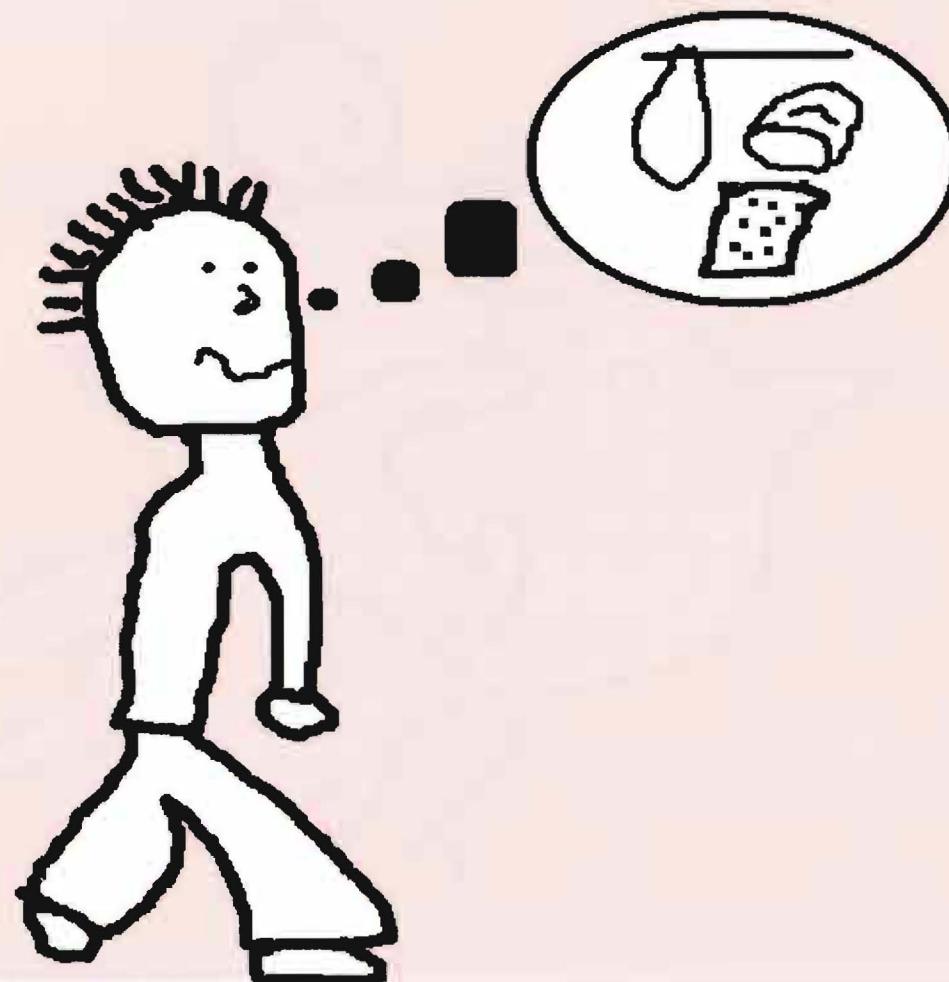
Oh kako mrzlo je zunaj, je rekel Žan. Raje bom noter v topli hiši sedel in čakal toplejše dni. Čez veliko mesecev je Žan pogledal ven. A ni videl nikogar razen dam, ki so bile visoke, nizke, debele in suhe. Sam pri sebi si je mislil, čudno, da ni nobenega fanta.

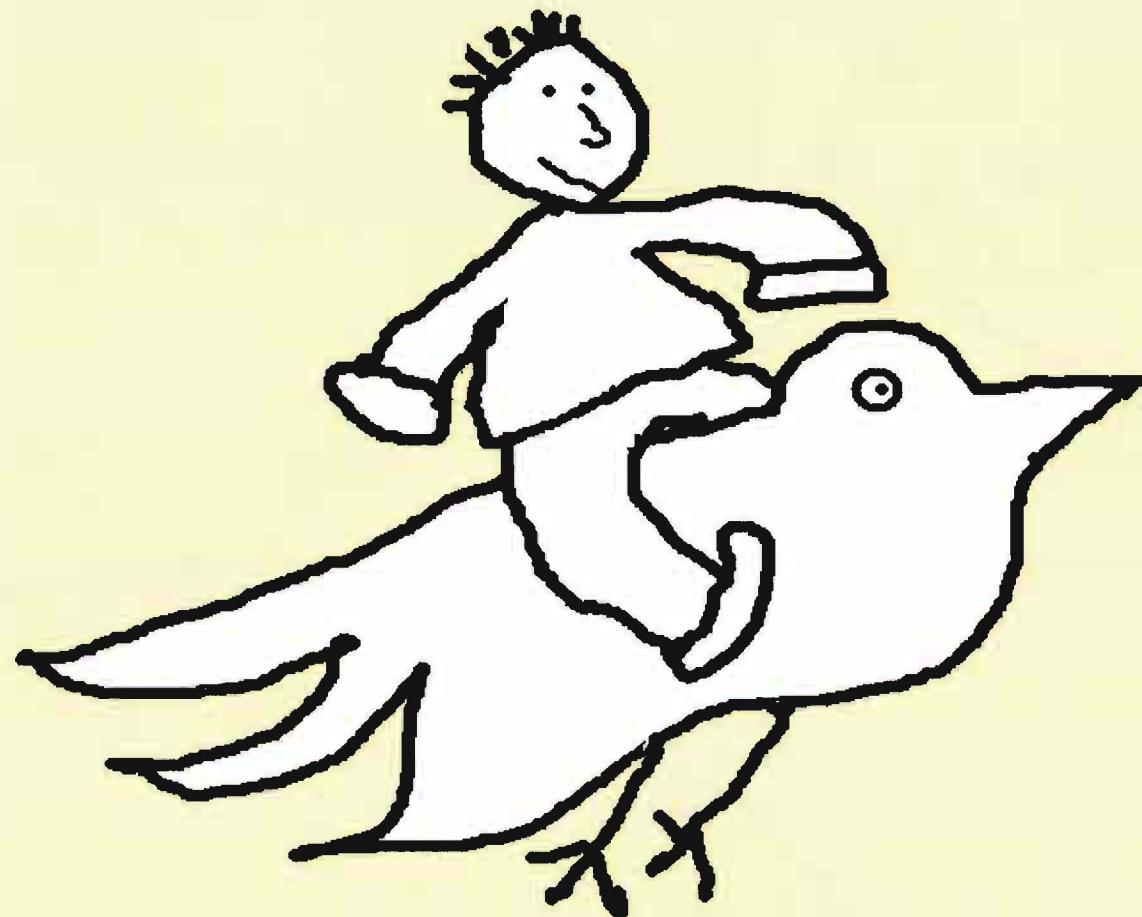
Preoblekel se je in stekel do prijateljeve hiše. A ko je potrkal na vrata, je skoraj okamenel. Iz hiše je prišla stara, debela in nagubana ženska. Izgledala je tako grozno, da bi Žan najraje zbežal. A se je opogumil in vprašal, če je Miha doma.

Stara gospa ga ni želela sploh poslušati in mu je rekla, če ne narediš kar ti bom rekla, bodo na svetu še samo dame. Žan skoraj ni verjel svojim ušesom. Povejte gospa kaj naj naredim, je zelo vlijudno rekel. Dobro me poslušaj mladi mož, ko bo sonce zašlo si v culico zavij en košček kruha in odejo. Čez deset minut bo k tebi priletela ptica in te vprašala, če greš z njo. Reci da. Ko je ženica izgovorila zadnjo besedo, je zaloputnila z vratu in izginila.

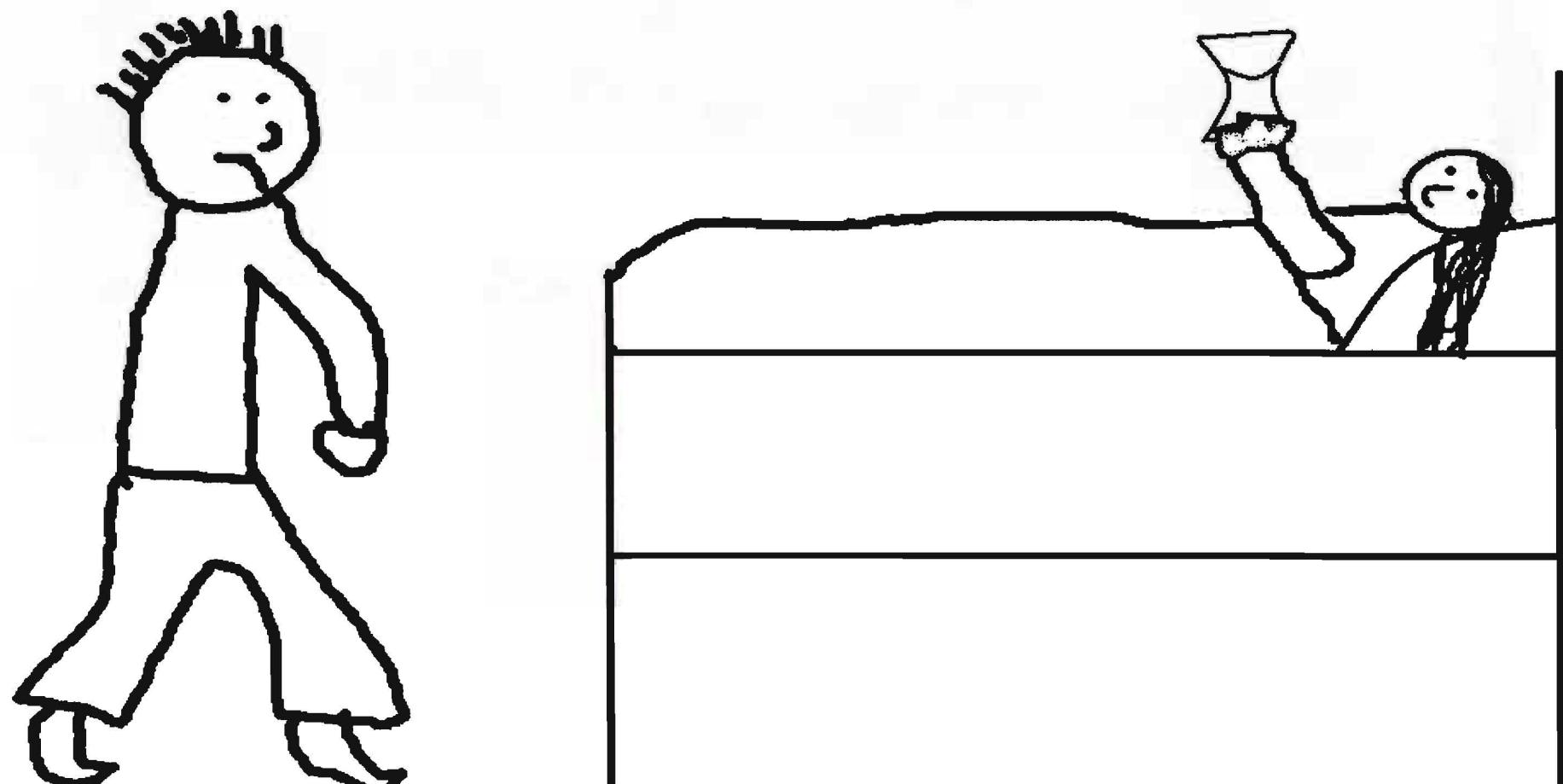
Ko je sonce zašlo, si je Žan v culico zavil en košček kruha in odejo. Čez deset minut je k njemu priletela ptica in ga vprašala, če gre z njo. Žan se je spomnil besed od stare gospe in rekel da gre z njo.

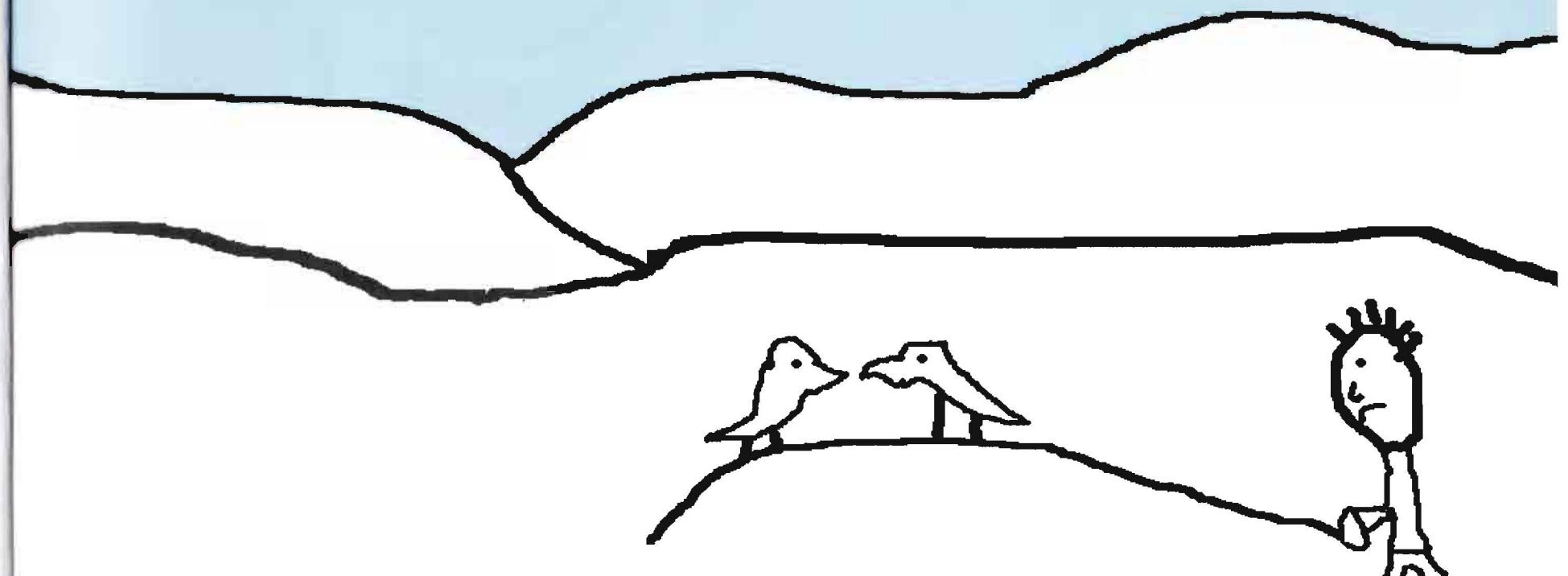
Nato je ptica Žana pustila v puščavi in odšla. Ko je nekaj časa premišljeval kako bo prišel nazaj domov, je pred seboj zagledal velik grad. Žan potrka po vratih, a se ne odpro.

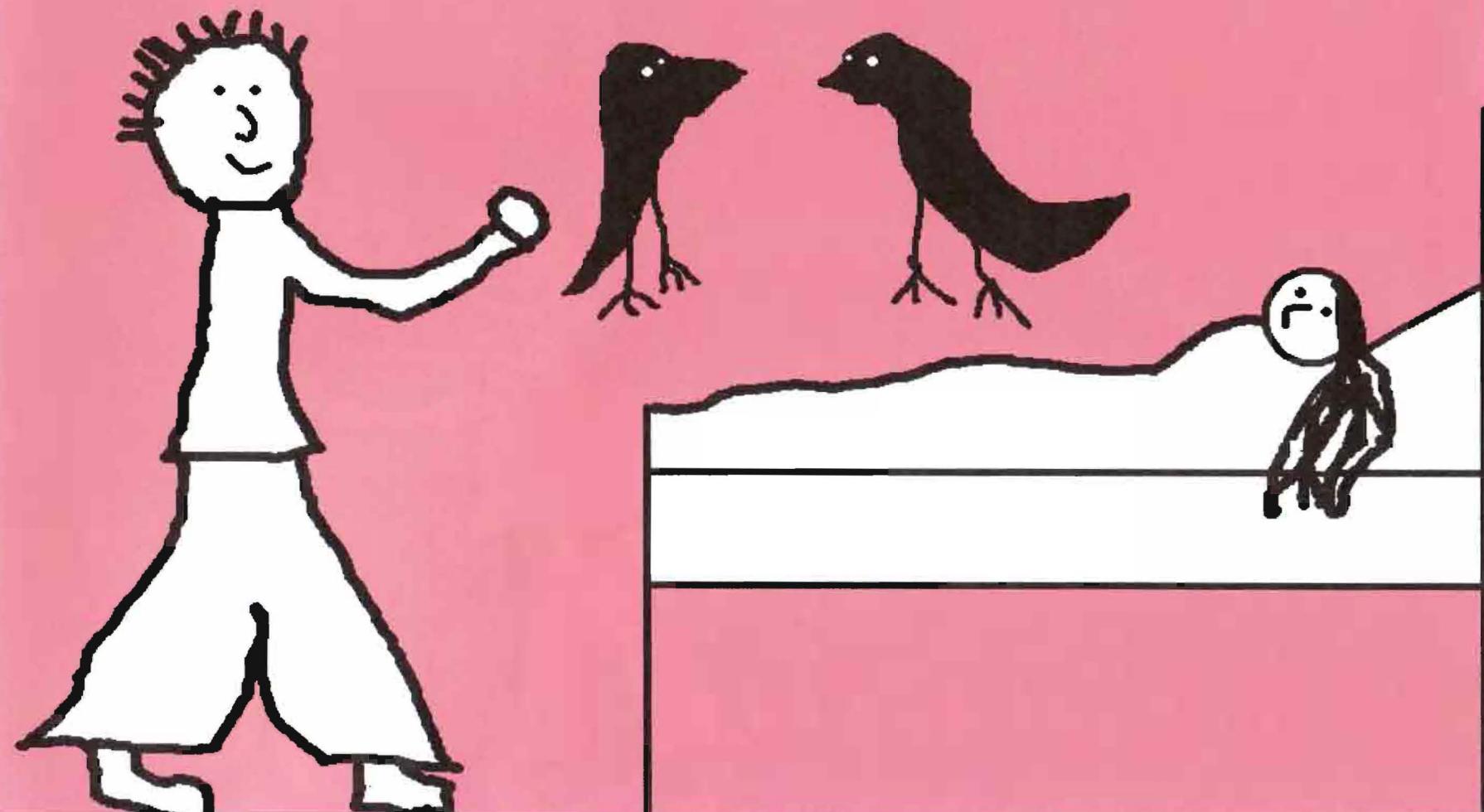
Žan vstopi v grad. Nato v spalnici na postelji zagleda prelepo gospo. Ta mu pove, da je hudo bolna. Pokaže mu peščeno uro in mu pove, če v tej določeni uri ne prineseš dva črna goloba, bom umrla in na svetu bo katastrofa. Hitro se loti dela, je rekla gospa. Žan je tekel kakor so ga nesle noge, a nikjer ni našel črna goloba.

Nato v puščavi zagleda en samcat kamen, na katerem sedita dva bela goloba. A ugotovi, da sta tako lačna, da bosta kmalu poginila. Pokril ju je z odejo in kar naenkrat sta postala črna. Bila sta še vedno lačna, a Žan je kruh že davno pojedel. Zelo mu je bilo žal, saj je sedaj ugotovil, da bi kruh moral obdržat za dva lačna goloba. Sedel je na kamen in zajokal. Hitro se moram vrniti.

Vrnil se je do prelepe gospe in ji izročil dva črna goloba. Gospa je kar naenkrat izginila in goloba sta pognila. Ko je že prehodil dolgo pot nazaj domov, je zagledal isto staro gospo kot zadnjič. Ta mu je rekla, žal si prekršil navodila, zato na svetu ni več fantov.

Zan se je zelo prestrašil in naenkrat skočil iz postelje. Bežal je do spalnice in se vrgel očetu v objem. Ugotovil je, da so vse to bile samo sanje.

